

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело № 20221100901511 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл.694 от ТЗ.

Ищецът Н.А.ПО П. /НАП/ е предявил иск за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 27 297,09 лв., от които 21 114,68 лв. - главници и 6 182,41 лв. - лихви, включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания на кредитори на Н.Ч. „В.-***“, предявени в срока по чл. 688 от ТЗ. Поддържа, че с Решение от 14.06.2021 г., постановено по т. д. № 528 по описа за 2021 г. на Софийски градски съд е обявена неплатежоспособността на Н.Ч. „В.-***“ и е открито производство по несъстоятелност срещу търговеца. Сочи, че под № 20220513133932 по партидата на Н.Ч. „В.-***“ ООД е обявен, изготвен от синдика списък на приетите вземания на кредитори на дружеството, предявени в срока по чл. 688 от ТЗ, в който са включени публични вземания, предявени от Национална агенция за приходите с молба с изх. № м-24-28-505/21#25/22.02.2022 г. в общ размер на 27 297,09 лв. срещу предвидената поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 и т. 9 от ТЗ на публични вземания в размер на 27 297,09 лв., от които 21 114,68 лв. - главници и 6 182,41 лв. - лихви е подадено възражение с изх. No м-24-28-505/21#26/18.05.2022 г. от Национална агенция за приходите, като с Определение от 01.08.2022 г., постановено по т. д. № 528 по описа за 2021 г. на Софийски градски съд, подаденото възражение е оставено без уважение. Определението е обявено в ТРРЮЛНЦ по партидата на дружеството под No 20220802105746. Ищецът поддържа, че вземанията са обезпечени, както следва: с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0001276/28.04.2021 г., издадено от публичен изпълнител при тд на НАП София са наложени запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки,

по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, собственост на длъжника, находящи се в „П. И.Б. АД. Запорът е вписан в Централен регистър на особените залози под № 2021061601623. Сочи, че с постановление за продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-139-0002572/14.12.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП София е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки. Към молбата за предявяване на Национална агенция за приходите са приложени заверени копия от постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и постановлението за продължаване на действието на предварителните обезпечителни мерки, както и справка за размера на обезпечените вземания срещу Н.Ч. „В.-***” по отделни изпълнителни основания. Счита, че съгласно разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, кредитор, чието вземане е обезпечено със запор, вписан в Централния регистър на особените залози, има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество. Видно от приложено към молба с изх.№ м-24-28- 505/21#25/22.02.2022 г. Удостоверение № 1441439/16.06.2021 г., издадено от Централния регистър на особените залози, Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0001276/28.04.2021 г. е вписано по партидата на длъжника в ЦРОЗ. Предвид горното ищецът счита, че синдикът е следвало да предвиди поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ за предявените от Национална агенция за приходите вземания в общ размер на 27 297,09 лв., от които 21114,68 лв. - главници и 6 182,41 лв. - лихви. Сочи, че действително чл. 638, ал. 4, изр. 3-то от ТЗ въвежда забрана на налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК върху имуществото на длъжника след откриване на производството по несъстоятелност, но в конкретния случай обезпечителните мерки по реда на кодекса са наложени преди датата на постановяване на Решение от 14.06.2021 г., постановено по т. д. № 528/2021 г. по описа на Софийски градски съд. Както в разпоредбата на чл. 638, ал. 4, изр. 3-то от ТЗ, така и в останалите разпоредби на ТЗ не е регламентирана пречка за вписване в съответния регистър на обезпечителна мярка, наложена преди откриването на производството по несъстоятелност. Поддържа, че вписването на запорите, наложени с цитираното погоре постановление за налагане на обезпечителни мерки, не е елемент от фактическия състав от налагането на обезпечителната мярка. Предвид горното претендира уважаване на иска му и приемане на вземанията като обезпечени с посочената привилегия.

Ответникът „Н.Ч. „В.-***” призован по реда на чл. 50, ал.2 във връзка с ал.4 от ГПК не е подал отговор и не изразява становище.

Синдикът на „Н.Ч. „В.-***” А. К. е подал подробен писмен отговор от 26.09.2022г., с който оспорва иска като неоснователен и необоснован по подробно изложените доводи. Твърди, че в представения пред съда и обявен в ТРРЮЛНЦ списък публичните вземания са приети с поредност съответно т. 6 и т. 9 от чл. 722, ал. 1 от ТЗ, срещу която НАП е възразил. Поддържа, че разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ следва да се тълкува корективно и във връзка с разпоредбите на чл. 638, ал. 4 ТЗ и чл. 724 ТЗ, което води до извод, че вписването

на запор по реда на 303 не учредява привилегия на кредитора в производството по несъстоятелност. Вписването по реда на 303 на запор върху вземания и вещи представлява обезпечителна мярка с единствена последица забрана на длъжника да се разпорежда със запорираното имущество. Вписваните по 303 запори по своя характер не са обезпечения, а обезпечителни мерки и свързаните с тях последици са различни от тези на обезпеченията (залог и ипотека). С обезпечителните мерки се забранява на длъжника извършване на разпоредителни действия с определено имущество, които действия са непротивопоставими на кредиторите (чл. 451 и чл. 452 от ГПК). Въз основа на запора или възбраната в полза на кредитора не възниква право на предпочтително удовлетворяване на кредитора при осребряване на имуществото, върху което е наложена и вписана обезпечителната мярка - чл. 136 от ЗЗД /в този см. Решение № 676 от 09.12.2019г. по т. д. Хо 586/2019г. на XVI състав на Окръжен съд - Пловдив/. Съгласно специалните правила, уреждащи действието на запора и възбраната, вискателят, ползващ се от обезпечението, няма предимство при удовлетворяването си спрямо конкуриращи кредитори /чл. 459, ал. 1, вр. с чл. 457, ал. 1 и чл. 460 от ГПК, Т.7 от ТР № 2 от 26.06.2015г. по т. д. No 2/2013г. на ВКС, ОСТГК и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал.5 от ДОПК. Сочи, че се отчита и разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от ТЗ, както и регламентацията на специално предвидения ред за зачитане на привилегия с отделна сметка за разпределение по чл. 724 от ТЗ на цена на заложена или ипотекирана вещ, съответно на вещ, върху която има право на задържане, но не и на възбрана или запорирана вещ /в този смисъл е и Определение No 519 от 15.11.2019г. по т. д. No 515/2019г. на Върховен касационен съд, 1-во тър. Отделение/. Съгласно чл. 638, ал. 4 от ТЗ наложените в индивидуалното принудително изпълнение обезпечителни мерки са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността. Разпоредбата на чл. 724 от ТЗ урежда правилата за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане, като под обезпечен кредитор разпоредбата има предвид единствено кредитор, в чиято полза са учредени ипотека или залог, но не и кредиторите, наложители в чиято полза са допуснати обезпечителни мерки по реда на обезпечителното производство, включително и запор, вписан по реда на 303. Нещо повече, в самия закон за особените залози не се съдържат правила, предвиждащи друго действие на вписания запор по реда на закона, различни от общото действие по чл. 451 и чл. 452 от ГПК, като вписването в регистъра има значение само за правото на кредитора да участва в разпределението по 303 с оглед разпоредбата на чл. 40 и чл. 41 от 303, тъй като кредитори, чиито права не са вписани в ЦРОЗ не могат да се присъединяват при разпределение на суми от осребряване на заложено по 303 имущество. Следователно макар и разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ да поставя сред обезпечените кредитори и тези вписали запор и възбрана по реда на 303, то очевидно разпоредбата в тази ѝ част е в противоречие с останалите правила за разпределение в универсалното принудително изпълнение, с целта на производството по несъстоятелност, с правилата за разпределение при индивидуално принудително изпълнение и общите правни принципи и по същество неприложима. Ето защо, счита, че твърденията на НАП, изложени в исковата молба, относно поредността на удовлетворяване на вземанията в размер на 27 297, 09 лв., са неоснователни и искът следва да бъде отхвърлен. В хода на производството

поддържа оспорването на иска.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото е и видно от справка по публичния ТР, че с решение от 14.06.2021 г., постановено по т. д. № 528 по описа за 2021 г. на Софийски градски съд е обявена неплатежоспособността на Н.Ч. „В.-***” и е открито производство по несъстоятелност срещу търговеца. Решението е обявено в ТР под № 20210614160626. Не се спори и е видно от справка по ТР и документите, че под № 20220513133932 в ТР е обявен съставения от синдика Списък на приетите вземания на кредиторите, предявени в срока по чл. 688 от ТЗ, в който са включени и вземанията на ищеца НАП, предявени с молба от 22.02.2022г. в общ размер на 27 297,09 лв. Молбата в СГС е с вх.№№ 271512 от 28.2.2022г. и е представена на стр. 7 и следващите от делото. Към нея са приложени справка за размера на вземанията, декларации обр. 6, ревизионен акт, двете ПОМ и удостоверение.

От НАП е подадено възражение с изх. No м-24-28-505/21#26/18.05.2022 г. срещу предвидената поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 и т. 9 от ТЗ на публични вземания в размер на 27 297,09 лв., от които 21 114,68 лв. - главници и 6 182,41 лв., като с Определение от 01.08.2022 г., постановено по т. д. № 528 по описа за 2021 г. на Софийски градски съд, подаденото възражение е оставено без уважение. Определението е обявено в ТРРЮЛНЦ по партидата на дружеството под No 20220802105746, възражението е отхвърлено.

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК от 28.04.2021г. във връзка с ревизия, възложена със Заповед № Р-22221021001928/020-001/02.04.2021г. за задълженията на Н.Ч. „В.-***” по ЗКПО за вземания в описания предполагаем размер от 52026,76 лв. е наложен запор върху суми по банкови сметки в „ПИБ“ АД. С представеното постановление за продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-139-0002572/14.12.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП София е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки, като вече сумата по запора е 26 751,58 лв., която е описано, че е дължима по ревизионния акт от 16.11.2021г., който също е представен по делото на стр. 17 и следващите.

На стр.25 от делото е представено удостоверение №1441439/16.06.2021г. от Централния регистър на особените залози, от което е видно какви са вписванията по партидата на читалището и се установява, че наложените от НАП запори с представените ПОМ са вписани на 16.06.2021г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск по чл. 694 от ТЗ е допустим, тъй като са налице специалните процесуални предпоставки за горното. Ищецът-кредитор НАП като представител на Държавата е предявил в производството по несъстоятелност вземания срещу

несъстоятелния длъжник, като по молбата му синдикът на дружеството е изготвил и обявил списък в ТР. В срок от обявяване на списъка е постъпило възражение от НАП срещу определената поредност на вземанията му, а именно по чл. 722, ал.1 т.6 и т.7 от ТЗ, вместо претендираната по чл. 722, ал.1 т.1 от ТЗ, като с определение на съда по несъстоятелността под № 265202 от 01.08.2022 г., постановено по т. д. № 528/2021 г. по описа на Софийски градски съд, вписано под №20220802105746 по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ, възражението е оставено без уважение. Исковата молба е подадена по пощата на 15.08.2022г., което е в законоустановения двуседмичен срок от обявяването на акта в ТР /02.08.2022г./ и следователно искът е процесуално допустим.

Спорният въпрос е дали приетите вземания на кредитора –ищец следва да са с поредност за удовлетворяване по чл. 722, ал.1 т.1 от ТЗ, както се претендира от него или с приетата от синдика поредност по чл. 722, ал.1 т.6 от ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ. в ред първи се удовлетворяват вземания, обезпечени със залог или ипотека, или запор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози – от получената сума при реализация на обезпечението.

В разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК е предвидено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, като съгласно ал.2 на същата разпоредба мерките се налагат с постановление. Съгласно разпоредбата на чл.121, ал.4 ДОПК, когато в срок до четири месеца от налагането на П.та предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка.

Вземанията върху имущество, за което е наложен залог, ипотека, запор или възбрана, както и запор, вписан по реда на ЗОЗ, се удовлетворяват предпочтително когато се реализира продажбата на обезпеченото имущество по силата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ. По отношение на запора, вписан по реда на ЗОЗ се приема в практиката, че вписването на този запор има за цел да противопостави правата на лицето, в чиято полза е вписан на правата на кредитора, в чиято полза е учреден особен залог върху имуществото. Залогът, вписан след запора върху същото имущество, не може да се противопостави на правата на вписалия запор по силата на чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 от ЗОЗ. Вписването на обезпечителните мерки, конкретно запор, по реда на ЗОЗ имат за цел не право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способности на принудително реализиране на заложеното право. С оглед чл. 32 а от ЗОЗ, вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява към изпълнение от заложенния кредитор. Този извод следва от нормите от индивидуалното принудително изпълнение, чл. 459, ал. 1 вр. чл. 457, ал. 1 и чл. 460 ГПК, така както са разяснени в т. 7 от Тълкувателно

решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., на ОСГТК на ВКС и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 ДОПК/.Следва изрично да се съобрази и разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от ТЗ, предвиждаща непротивопоставимост на кредиторите на несъстоятелността на наложените в изпълнителното производство запори и възбрани, и разпоредбата на чл. 724 ТЗ, която изрично визира разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, съответно на вещ, върху която има право на задържане, но не и на възбранена или запорирана вещ. Константно в съдебната практика се приема, че

наложените запори по реда на ДОПК, дори и вписани по реда на Закона за особените залози, не създават привилегия за удовлетворяване на държавата по смисъла на посочената разпоредба, като разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ следва да се тълкува корективно, като се отчете фактът, че по реда на ЗОЗ не е предвидено вписване на възбрана, и че вписаните по реда на ЗОЗ запори представляват по своя характер обезпечителни мерки, а не обезпечения, каквито са залогът и ипотеката, а с наложените обезпечителни мерки се забранява на длъжника да извършва разпоредителни действия с определено имущество, като тези действия са непротивопоставими на другите кредитори (чл. 451 ГПК); различни са правните последици на обезпечителните мерки и на обезпеченията - съгласно чл. 195, ал. 2 ДОПК, целта на обезпечителните мерки е да обезпечат събирането на публичните задължения по реда на ДОПК, но от тях не възниква право на предпочтително удовлетворяване на кредитора при осребряване на имуществото. Следователно сам по себе си фактът, че за публичните вземания са наложени запори, вписани по ЗОЗ не създава право на предпочтително удовлетворение, а в конкретния случай е видно безспорно от данните, че запорите не са били вписани към датата на откриване на производството по несъстоятелност. За да се ползват с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ вземанията трябва да са не само възникнали, но и да са обезпечени задължително преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, което се отнася в пълна степен за вписания по реда на ЗОЗ запор, като вписването му трябва да предхожда датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. В случая видно от данните по делото решението за откриване на производството по несъстоятелност е от 14.06.2021г., а всички вписани запори по ПОМ на НАП са вписани на 16.06.2021г., т.е. след датата на откриване на производството по несъстоятелност и не са налице законоустановените предпоставки, доколкото вписването на запорите в ЗОЗ следва откриването на производството по несъстоятелност и не може да се приеме, че се касае за вземания, които са били обезпечени по надлежния ред към датата на откриване на производството, за да се ползват от привилегията по т.1 на чл. 722, ал.1 от ТЗ. Както изрично приема и ВКС в константната си практика, „няма необходимост от разяснения, че запорът, вписан в ЦРОЗ, след откриване на производство по несъстоятелност на длъжника, не може да създаде ред за удовлетворение съгласно чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания“, изрично в определение № 238/10.05.2021г. по т.д.№ 1597/2020г., Т. К., II Т. О. на ВКС, както и мн.др. Предвид гореизложените съображения съдът намира, че предявените от НАП публични вземания не трябва да са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ, а както ги е приел синдика, тъй като не попадат в хипотезата на горепосочената

разпоредба. С оглед горното искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Предвид изхода на ищеца не се следват разноски, а ответникът не е заявил претенция за присъждане на такива. Доколкото производството е с предмет публични държавни вземания, макар да не е събирана ДТ предварително, по аргумент от чл. 84 от ГПК такси не се дължат в случая. Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 694 от ТЗ, предявен от Н.А.ПО П. /НАП/ с адрес – гр. София, ул.“*****”, срещу „Н.Ч. В.-****“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул.“*****” и срещу синдика на „Н.Ч. В.-****“- А. Г. К., с адрес – гр. София, ул.“*****”, за признаване за установено, че публични вземания в общ размер на 27 297,09 лв., от които 21 114,68 лв. - главници и 6 182,41 лв. - лихви, предявени с молба с изх. № № М-24-28-505/21#25/22.02.2022 г. от НАП, включени в списъка, обявен под №20220513133932 по партидата на „Н.Ч. В.-****“, в ТРРЮЛНЦ на приетите вземания на кредитори на търговеца, предявени в срока по чл. 688 от ТЗ с поредност по чл. 722, ал.1 т.6 и т.9 от ТЗ, са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните. Да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____